

תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), התשנ"ה-1995¹

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 31 ו-243 לפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

(תיקונים: התש"ס, התשס"ז, התשס"ח, התש"ע)

1. בתקנות אלה -

"אגרה" - כהגדרתה בחוק כביש אגרה (כביש ארצי לישראל), התשנ"ה-1995;

"הוצאה" - הוצאה המותרת לניכוי לפי סעיפים 17 עד 27 ו-30 לפקודה, לרבות החזר הוצאה, וכן הוצאה להחזקת רכב שהוציא חבר-בני-אדם שחל עליו סעיף 3(ז) לפקודה, והכל בין אם הוצאה בידי הנישום ובין אם הוצאה בידי עובד של הנישום או בידי אדם אחר מטעמו של הנישום;

"הוצאות החזקת רכב" - הוצאות ששולמו בשנת המס בשל רישוי הרכב, ביטוח חובה ששולם עליו, ביטוח מקיף שלו, דמי שכירות בעד שימוש בו, רכישת דלק, רכישת שמנים, תיקון הרכב והחזקתו, חניה שאינה במקום העיסוק או סמוך אליו, אגרה וכן פחת לפי סעיף 21 לפקודה שהנישום זכאי לו בשנת המס בשל הרכב; לענין זה, "דמי שכירות" -

לרבות דמי שימוש כמשמעותם בתקנות מס הכנסה (ניכויים מיוחדים למשתמש בציוד בשכר מכר), התשמ"ט-1989, המותרים בניכוי לפי תקנות אלה;

"מספר הקילומטרים השנתי" - (נמחקה);

"מקום עיסוק" - מקום שבו מנהל הנישום באורח קבע את עיסוקו;

"עובד החברה" - עובד של חברה להשכרת רכב לתקופה קצרת מועד (להלן - החברה), למעט עובד שלא עשה שימוש ברכב של החברה המשמש להשכרה לתקופה קצרת מועד ולמעט עובד שהחברה העמידה לרשותו רכב או ששילמה את הוצאות החזקת רכבו, ובלבד שהחברה הצהירה, בטופס שהורה עליו הנציב, כי לא היה לעובד כל שימוש פרטי ברכב החברה המשמש להשכרה לתקופה קצרת מועד;

"רכב" - אופנוע שסיווגו L3, רכב שסיווגו M1 ורכב שסיווגו N1, כמשמעותם בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, למעט רכב עבודה כמשמעותו בפקודת התעבורה ולמעט רכב תפעולי, בין שבבעלותו של הנישום ובין שלא בבעלותו, ובלבד שמשקלו הכולל המותר פחות מ-3,500 ק"ג;

"רכב תפעולי" - רכב שהתקיים בו, להנחת דעתו של פקיד השומה, אחד מאלה:

(1) הרכב הוא רכב ביטחון, כהגדרתו בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, המשמש בפעילות מבצעית או ביטחונית בלבד;

(2) הרכב לא הועמד לרשות עובד כלשהו של המעביד, הוא משמש רק לצורכי המעביד או בעל משלח היד או העסק, לפי העניין, מקום העיסוק של המעביד, של בעל משלח היד או של בעל העסק, לפי העניין - אינו בבית מגוריו ובתום שעות העבודה הרכב אינו יוצא מחוץ למקום העיסוק.

ניכוי הוצאות החזקת רכב

(תיקונים: התשס"ח, התש"ע)

2. הוצאות החזקת רכב שהוצאו בייצור הכנסה שאינה הכנסת עבודה, יותרו בניכוי בשנת מס כמפורט להלן:

(1) לגבי רכב, למעט אופנוע שסיווגו L3 ולמעט רכב כאמור בפסקאות (ב1), (ג1) ו-(ד1) - סכום הוצאות החזקת רכב בניכוי שווי השימוש ברכב כפי שנקבע בתקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברכב), התשמ"ז-1987 (להלן - תקנות שווי השימוש), או סכום בגובה 45% מהוצאות החזקת הרכב, לפי הגבוה;

(א1) לגבי אופנוע שסיווגו L3 - סכום הוצאות החזקת רכב בניכוי שווי השימוש כפי שנקבע בתקנה 2(ב) לתקנות שווי השימוש, או סכום בגובה 25% מהוצאות החזקת הרכב, לפי הגבוה;

¹ ק"ת 5654, התשנ"ה (17.1.1995), עמ' 586.

תיקונים: ק"ת 5743, התשנ"ו (11.4.1996), עמ' 718;

ק"ת 6025, התש"ס (16.3.2000), עמ' 399;

ק"ת 6545, התשס"ז (25.12.2006), עמ' 395;

ק"ת 6634, התשס"ח (31.12.2007), עמ' 282;

ק"ת 6892, התש"ע (24.5.2010), עמ' 1124.

(ב1) לגבי רכב שסיווגו MI, שסיווג המשנה שלו הוא אוטובוס ציבורי או מונית, כאמור בתקנה 271א(ד)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה) - סכום הוצאות החזקת הרכב בניכוי שווי השימוש ברכב כפי שנקבע בתקנות שווי השימוש, או סכום בגובה 90% מהוצאת החזקת הרכב, לפי הגבוה; (ג1) לגבי רכב שסיווגו MI, שסיווג המשנה שלו הוא רכב סיור או רכב מדברי, כאמור בתקנה 271א(ד)(1) לתקנות התעבורה - סכום הוצאות החזקת הרכב בניכוי שווי השימוש ברכב כפי שנקבע בתקנות שווי השימוש, או סכום בגובה 80% מהוצאות החזקת הרכב, לפי הגבוה; (ד1) לגבי רכב שסיווגו MI, שסיווג המשנה שלו הוא רכב שצוין ברישיון הרכב שלו כרכב להוראת נהיגה, כאמור בתקנה 271א(ד)(1) לתקנות התעבורה - סכום הוצאות החזקת הרכב בניכוי שווי השימוש ברכב כפי שנקבע בתקנות שווי השימוש, או סכום בגובה 77.5% מהוצאות החזקת הרכב, לפי הגבוה, ובלבד שבבעלות הנישום רכב כאמור אחד בלבד, ולגבי מי שבבעלותו רק שני כלי רכב כאמור, שלגבי אחד מהם בלבד צוין ברישיון הרכב שהוא בעל תיבת הילוכים אוטומטית, במקום "77.5%" יקראו "68%"; (2) על אף האמור בפסקה (1), ברכב של חברה להשכרת רכב לתקופה קצרת מועד (להלן - החברה) - כל הוצאות החזקת הרכב לגבי כלי הרכב שמספרם עולה על מספר עובדי החברה.

רכב צמוד

(תיקון התשס"ח)

3. הוצאות החזקת רכב בשל רכב שהמעביד העמיד לרשות עובדו, יותרו בניכוי במלואן.

אי התרת הוצאות לעובד

4. לא יותרו בניכוי הוצאות החזקת רכב שהוצאו בייצור הכנסת עבודה.

תנאי להתרת הניכוי

5. הוצאות החזקת רכב יותרו בניכוי רק אם הותקן ברכב שלגביו נתבעו ההוצאות מכשיר למדידת מספר הקילומטרים שנסע הרכב, למדידת תצרוכת הדלק, סוג הדלק הנצרך ומשך הזמן שהרכב היה בנסיעה, או למדידת חלק מנתונים אלה כפי שיוורה הנציב.

דיווח

6. הוצאות החזקת רכב בשל רכב מסוים יותרו בניכוי רק אם בדו"ח לפי סעיף 131 לפקודה רשם הנישום לגבי כל רכב בנפרד את קריאת המונה בק"מ בתחילת שנת המס ובסופה, ואם הגיע הרכב לרשות הנישום במהלך שנת המס או יצא מרשותו במהלך שנת המס, את קריאת המונה ביום שבו הגיע הרכב לרשותו או ביום שבו יצא הרכב מרשותו, לפי הענין.

ביטול

7. תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), התשמ"ז-1987 (להלן - התקנות הקודמות) - בטלות.

תחילה

8. (א) תחילתן של תקנות אלה, למעט תקנה 5, ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995) (להלן - יום התחילה).

(ב) תחילתה של תקנה 5 ביום שיקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת.

הוראות מעבר

9. (א) על אף האמור בתקנה 2, יותרו בניכוי בתקופת המעבר כל ההוצאות הקבועות שהוצאו בשנת מס בשל רכב מסחרי.

(ב) בתקנה זו -

"רכב מסחרי" - כהגדרתו בתקנות הקודמות, לרבות רכב כאמור שמשקלו הכולל המותר עולה על 3,000 ק"ג ונמוך מ-3,500 ק"ג, והכל אם הנישום היה זכאי לתבוע הוצאות החזקת רכב בשלהם לפני יום התחילה;

"הוצאות קבועות" - כהגדרתן בתקנות הקודמות;

"תקופת המעבר" - התקופה שמיום התחילה עד יום ב' בטבת התשנ"ח (31 בדצמבר 1997).

ה' בשבט התשנ"ה (6 בינואר 1995)

אברהם (בייגה) שוחט
שרהאוצר